

Integratie van culturen?

DIRK HOLEMANS

Het lijkt alweer een tijd geleden dat de oorlog in Kosovo woedde. Toch is de toestand er verre van stabiel, wat ten andere geldt voor heel de Balkan. Het proces van democratisering staat er in hevige oppositie met tendensen zoals nationalisme en ethnocentrisme. In dit nummer vindt u een tussentijdse analyse van de hand van Ludo Debrabander en Georges Spriet van Vrede.

Met het conflict in Kosovo staat het thema en de mogelijkheid van een multi-culturele samenleving opnieuw sterk ter discussie. Maar ook bij ons is het debat hieromtrent nog niet ten einde. Wat bedoelen we met begrippen als 'integratie in de samenleving' bijvoorbeeld? Trui Schellens toont in haar artikel dat culturele eigenheid nauw samenhangt met het verlangen van de mens naar erkenning, die nodig is voor de identiteitsopbouw van elk individu.

Dat 'integratie' geen neutrale term is, blijkt uit het interview met Thierry Verhelst en Edith Sizoo van het Zuid-Noord-netwerk; zij wijzen onomwonden op het "imperialistisch" trekje dat er zit aan de eis: integreer! Wie wil er zich nu onderwerpen aan een geheel, zonder wederkerigheid?

In de "actueel"-rubriek tonen de auteurs van Oxfam dat kolonialisme verre van beëindigd is, maar nieuwe vormen aanneemt. Een van de minder bekende vormen is 'biopiraterij', of zeg maar de diefstal van waardevolle organismen (en dus van hun genetisch materiaal) zoals planten met geneeskundige toepassingen. Deze praktijk is natuurlijk verre van recent. Reeds een eeuw geleden had de Amerikaanse marine als expliciete opdracht zoveel mogelijk planten mee te brengen van haar overzeese reizen. Maar nu gaan de westerse bedrijven een stap verder. Ze laten de universiteiten in de derdewereld hun veldwerk doen voor een prikje. En door het nemen van octrooien verhinderen ze dat de landen van herkomst nog legitieme winst kunnen halen uit hun nationale biodiversiteit én door de eeuwen opgebouwde lokale kennis, als deze landen dat zouden willen.

Tenslotte betekent dit edito ook een afscheid voor mij als hoofdredacteur. Bij de start van Oikos in 1996 heb ik het hoofdredacteurschap aanvaard op voorwaarde dat de redactie onafhankelijk kon werken. Wil Oikos in staat zijn tot een permanente kritische bevraging van de samenleving, inclusief de groene politiek, dan behoeft ze enige distantie tot de dagdagelijkse politiek.

Op 13 juni werd ik verkozen als Vlaams parlements lid voor Agalev. Getrouw aan vooropgezette principes, wil ik dan ook plaats maken voor een nieuw hoofdredacteur die de onafhankelijkheid van Oikos verder kan garanderen. Ook wil ik iedereen bedanken, en in het bijzonder de leden van de redactie, die in de voorbije periode mee Oikos hebben gerealiseerd. Overigens is ook Frederik Janssens, die het redactiesecretariaat waarnam de voorbije jaren, ontslagnemend. Sinds 14 juni werkt hij niet meer bij Ploeg, de vormingsdienst van Agalev, van waaruit hij indertijd mee aan de kar trok om Oikos te realiseren.

Kortom, nieuwe gezichten zullen Oikos de komende maanden waar moeten maken. Wie het allemaal zullen zijn, dat verneemt u in volgend nummer!

